

Debreceni Katolikus Figyelő

125

A Szent Anna Főplébánia értesítője

*Sion népe, íme az Úr
el fog jönni...*

Bernini: Szent Péter katedrája
(Szent Péter-bazilika, Vatikán, részlet)

A logón látható terebélyes fa ábrázolásán felismerhető Jézus Krisztus keresztféjének alakja. A fa ágai magasan az égbe nyúlnak, a nap felé törnek. A ragyogó nap jelképezi az Ol-táriszentséget. Benne részesedve kommúnióra lépünk az értünk szenvedett és feltámadt Üdvözítővel és egymással, hiszen valamennyien az ő testének tagjai leszünk (vö. 1 Kor 12, 27), „*egyenként pedig egymásnak tagjai*” (Róm 12, 5).

A nap felé nyúló ágak lengedező szárnyak módjára – jól látható dinamikával – kinyílnak. Ezzel világosan utal a Szentlélekre, aki összefogja az egyházat „*a szolgálatban és a közösségben, különböző hierarchikus és karizmatikus ajándékokkal látja el, irányítja és ékesíti a maga gyümölcseivel*” (vö. Ef 4, 11-12; 1 Kor 12, 4; Gal 5, 22). [...] Az evangélium erejével megfiatalítja az Egyházat, szüntelenül megújítja és elvezeti a vőlegénnyel való teljes egyesülésre” (LG, 4).

A fa ágai – a Szentlélek szárnyai – alatt megszámálhatunk 15 különböző színben és életkorban ábrázolt személyt. A színek sokfélesége jelképezi a különféle életállapotokat, amelyek megtalálhatók az egyházban.

A logón ábrázolt közösség mint Isten népe nem egy helyben áll, hanem jól észrevehetően mozgásban van. Ábrázolásuk mozgás közben arra emlékeztet, hogy csak vándorok vagyunk ezen a világon, zárandokúton járunk mennyei hazánk felé (vö. Fil 3, 20). Ezt a hitigazságot a Mindenszentek ünnepén elhangzó szentmise prefációját alapul véve az alábbi fennkölt szavakkal így vallhatjuk meg: Mi valamennyien, akik a hit fényében a földi élet zárandokútját járjuk, nagy buzgósággal törekszünk a mennyei Jeruzsálembe, amely anyánk és végső célunk, hol megdicsőült testvéreink kórusa mindörökké magasztal téged.

folytatás a 2. oldalon ►

► Mindannyian egymás társai az úton, egy irányba haladnak: gyermekek és szüleik, fiatalok és idősek, egyedülállók és párok, férfiak és nők, szerzetesnővér, fogyatékkal élők és egészségesek, világi Krisztus-hívők és püspök, aki közöttük megy, nem előttük. Úti közösségük elején gyermekek és serdülők haladnak. Az ábrázolásuknak ez a módja láthatóvá teszi az ujjongás himnuszának alábbi részét: „Áldalak téged, Atyám, ég és föld

Ura, hogy az okosak és a bölcsek elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad” (Mt 11, 25).

Mindezen képi elemek együtt teszik láthatóvá a szinodális egyházat, amely tagjait szeretetközösségbe kapcsolja a szentháromságos egy Istennel és egymással, mindenkit – karizmái szerinti – tevékeny részvételre ösztönöz és bátorít felelősségteljes küldetésük betöltésére a világban. ■

Krakomperger Zoltán

Alázat és Szolgálat

TANÚSÁGTÉTEL A NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRÓL

Alázat

Van, hogy az ember valamire törekszik az életében, valamit el szeretne érni, valamit megváltoztatni, valamiben jobbra lenni. Az én vágyam és küzdelmem már hosszú ideje az alázatban való növekedés. Amikor készültem a Hungexpon a szentmisén való szolgálatra, egyből az jutott eszembe, hogy ennyi püspök, pap és hívek előtt az embernek nagyon nehéz alázatosnak maradnia, hiszen szeretné megmutatni tehetségét, mosolyát, egyéniségét.

Azonban pontosan a cebui érsek, egy magasan kiemelt személy volt az, aki meghívót adott az alázatosság útjára, hiszen a szolgálat előtt odajött hozzám, és nemes egyszerűséggel beszélgettünk, mutatva azt, hogy ő is csupán egy egyszerű ember, és nekem is egyszerű emberként kell az oltár elé vonulnom! Így is történt, jó érzéssel töltött el a tiszta lelkiület, az alázatosság útja. Azt éreztem, hogy az én életemnek ilyennek kell lennie, mivel valóban ez vagyok én. Ha tudom, hogy honnan érkeztem, és miből hozott ki engem az Isten, akkor tudom, hogy milyennek kell lennie az előttem álló útnak. Egyszerűnek, örömtelinek, segítőkésznek és alázatosnak.

Érsek úrnak az áldozást követő imádságai mosolyában, kezeinek lágy mozdulataiban voltak elrejtve. Egyszerűen élte azt az életet, akit előtte magához vett az Oltáriszentségben, ez az élet maga Jézus. Megélte az Ő igazi, szabad követését! Én is így szeretném ezt megélni

minden egyes szentmisében, és így szeretnék alázatossá válni minden rászoruló és minden ember előtt!

Szolgálat

Az igazi szolgálat nem a szentmisén mutatkozott meg. A valódi szolgálatom a Hungexpo-ból kifelé vezető úton történt, amikor fáradtan, szolgálni már nem akarva igyekeztem a megérdemelt pihenés ideje felé. – A papi civil kolláréja kivéve, napszemüveg feltéve és irány a pihenés! – A kapun még ki sem lépve egy hölgy jött felém reményteli arccal, és így szólt: „Atyám! Rákos betegségben szenvedek, és nem sok időm van már hátra. Nem kívánok mást, csak imádkozzon a hitemért. Ha meg kell halnom, akkor legyen így, de hittal haljak meg. Nekem már csak ez számít!” Egy földi életet elengedő aszszony, aki már az örökélet felé irányítja lépteit. Tudja jól, hogy ehhez neki hitre van szüksége. Kérhetett volna imát a gyógyulásáért, a családjának a könnyebb gyászfeldolgozásáért, de nem így tett. A legfontosabbat kérte: a hitet! Imádkoztam érte, és kértem számára a hit kulcsát, mely bevezet minket a mennyország kapuján!

Jézus gyógyításai után mindig hozzátette: „Menj, hited meggyógyított téged!” Én csak annyit tudtam mondani magamban: „Visszamegyek az emberekhez szolgálni, mert a hite meggyógyított engem!”

Szabó Gábor

Tanúságtétel – Forráspont

Szeptember 10-én mindketten részt vettünk a Forráspont Ifjúsági Esten. Nagy izgalommal vártuk ezt a programot. Csoportunkból néhányan már az előző években részt vettek az eseményen, de sokak számára ez volt az első alkalom. Erről mesél Gréta, aki most csatlakozott először a rendezvényhez, ahol többek között megtapasztalhatta a találkozás örömét, valamint számos új élménnyel gazdagodott.

Életemben először volt lehetőségem részt venni a Forrásponton és bátran mondhatom, hogy csodás emlékekkel gazdagodhattam. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus miatt gondoltam, hogy sokan lesznek, de számomra elképesztő élmény volt azt látni, hogy tízezer, velem egyidős fiatal eljött Budapestre az ország minden pontjáról a Papp László Sportaréába, ahol együtt dicsőíthettük az Urat. A légkör teljesen magával ragadott! Kovács Ákos énekes koncertje is a Forráspont Ifjúsági Est egyik programját képezte. Azért is emelném ki, mert azelőtt én nem hallgattam az énekes dalait, viszont ott és akkor a dalszövegei mélyen elgondolkodtattak és megérintettek. Általuk közelebb éreztem magam Istenhez. A két tanúságtévő élettörténeteai bátorságot adtak, és rádöbbenettek, hogy mit is jelent számomra Isten: hogy nem kell félnem, csak bízzak Benne. A Forráspontnak köszönhetően megtanultam Istenre bízni a dolgaimat. Rá kellett döbbennem, hogy minden sokkal egyszerűbb, ha nem egyedül, hanem Isten segítségével hozok döntéseket. Nagyon hálás vagyok, hogy részt vehettem a Forrásponton, és remélem, hogy az ott megélt pillanatokat, az ott kapott kegyelmeket elvihetem minél több emberhez, mert ezt a csodát meg kell osztanom másokkal is.

Legtöbbször csak a közelünkben élő katolikus fiatalokkal van lehetőségünk találkozni, de most tízezer más fiatallal együtt ünnepelhettük az Eucharisziát. A közös imának hatalmas ereje van. A résztvevő összes fiatal néma csendben élte meg az Oltáriszentségben jelenlévő Jézussal való találkozást. Ez a csend csupán csak egy percig tartott, de az este egyik legmeghatározóbb eleme volt.

Mindenkit elgondolkodtatott arról, hogy amit abban a pillanatban kaptunk, hogyan tudjuk magunkkal vinni a hétköznapiakba is. Isten feladatot adott nekünk, ami felelősséggel jár. Ahhoz, hogy ezt a ránk szabott feladatot teljesíteni tudjuk, meg kell találnunk a saját utunkat. Erről mesél Dorottya, aki a Forrásponton kapott visszajelzést döntéseiről.

Számomra a Forráspont Ifjúsági Est nemcsak egy ifjúsági találkozó volt, hanem egy megerősítés is. Mint sok más kisgyereknek, nekem is egészen korán feltettk a kérdést: Mi leszel, ha nagy leszel? Akkor még egyszerűnek és kézenfekvőnek találtam a választ, hiszen hatéves koromig biztos voltam abban, hogy hercegnő szeretnék lenni. Viszont minél idősebb lettem, annál többet változtattam az elképzeléseimen. 16 éves koromban lett egy határozott döntésem, hogy jogot szeretnék tanulni. Így a gimnázium 11. és 12. osztályában szorgalmasan dolgoztam azért, hogy elérjem a célt. Számos órát töltöttem azzal, hogy az érettségire készültem, mert csak egy dolog lebegett a szemem előtt: bejutni a jogi karra. Az érettségi közeledtével megfogalmazódott bennem a gondolat, hogy inkább a tanári pályát kellene választanom. Kezdetben nem foglalkoztam sokat ezzel a kósza ötlettel, viszont az idő haladtával egyre többször jutott eszembe, akár imádkozás, akár a napi tevékenységek közben. Ezért a felvételi jelentkezések leadási határideje előtt nem sokkal megdöntöttem magam és tanárnak jelentkeztem. Miután felvételt nyertem a tanárképzésre, augusztusban már el is kezdődött a készület az egyetemre. Számos akadályal és problémával álltam szemben, amit nem tudtam elsőre megoldani. Rengeteg kérdés kavargott bennem azzal kapcsolatban, hogy biztosan jól döntöttem-e, hiszen pontjaim alapján a jogi karra is felvettek volna. Nem sokkal a tanévkezdés után vettem részt a Forráspont Ifjúsági Esten. Erre az estére próbáltam félretenni minden gondolatot az egyetemről, ezért sem számítottam arra, ami ott történt. Megerősítést kaptam abban, hogy jó úton járok, hogy jól döntöttem. Ahogyan körbenéztem a stadionban, több ezer fiatalt láttam. Tudtam, hogy én velük szeretnék foglalkozni, őket szeretném tanítani. A Forráspontot követő hétfőn újult erővel lendültem bele a tanulásba, hiszen biztos voltam benne, hogy annak ellenére, hogy egy nehéz és hosszú út áll előttem, jól döntöttem, és Isten végig velem lesz, nem hagy el.

Ez az esemény megerősített minket a hitünkben. A szentségimádáson és a koncerten a kérdéseinkre választ kaphattunk, és láttuk, hogy nem vagyunk egyedül, hanem egy hatalmas közösségnek vagyunk a tagjai, ami erőt ad a helytálláshoz a mindennapokban.

*Jócsák Gréta és Fekete Dorottya
a debreceni Szent Anna Főplébánia
ifjúsági csoportjából*

Nálunk járt a pápa

Történelmi esemény részese volt Magyarország. Mi rendezhettük meg a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, amelynek zárómiséjét a pápa celebrálta. Az egész világ ránk figyelt 2021. szeptember 12-én, immár tudják, hol van Magyarország. Építjük a kereszténységet, s ezzel a nemzetközi média célkeresztjébe is kerültünk.

Azóta, hogy jobboldali kormányunk meghirdette a keresztény kultúra védelmét, s e személtmód az Alaptörvényben, illetve a gyermekvédelmi törvényben is megjelenik, nem szűnik a támadás. De ezt már Jézus megmondta: ahogy engem gyűlöl a világ, úgy gyűlöl majd benneteket is. Nagyon megérdemeltük, hogy végre hozzánk eljöjjön a pápa. Huszonegy éve nem fordult elő, hogy pápa Eucharisztikus kongresszusra látogatott volna, de most éppen bennünket ért ez a megtiszteltetés. Nagy jelentősége van, szimbolikus értelemmel bír. S manapság az sem túl gyakori, hogy egy kormányfő azt kérje a pápától, ne hagyja elveszni keresztény országát – ahogy ezt miniszterelnökünk tette. Felfoghatatlan, milyen áldással jár a pápai áldás, amelyet egész Magyarország kapott. Biztosak lehetünk benne, hogy Isten keze a pápa fölött volt, így áldásban részesültünk, ahogy ezt egy misztikus előre meg is jósolta. Csak tudjuk megbecsülni az áldást! II. János Pál pápa kétszer járt nálunk, s ha Erdélyt is ideszámoljuk, akkor Ferenc pápa is másodjára látogatta meg a magyarokat. Országunkban azonban először járt és éppen most, 2021-ben, amikor a nyugati világban azon kevesek közé tartozunk, akik küzdenek keresztény értékeik megmaradásáért. Fogjuk fel ennek jelentőségét, és legyünk hálásak érte!

A technika csodáinak köszönhetően végig kísérhettük a repülőgépről való leszállásától, egészen a szentmise celebrálásáig, majd a búcsúig a pápa útját. Miután a korábbi, ellenkező híresztelésekkel szemben üdvözölte az államfőt, és elhangzott a miniszterelnök ominózus kérése a Szépművészeti Múzeumban, a különböző vallások képviselőivel találkozott. Az sem elhanyagolható tény, hogy a Kelet találkozhatott a Nyugattal ezen az Eucharisztikus Kongresszuson. A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának ülésén 11 felekezet vett részt, a református püspök köszöntötte a pápát, majd a budapesti főrabbi is, aki hangsúlyozta a zsidó-keresztény hitbéli örökséget, amely minden ellentét dacára most is képes volt együtt ünnepelni.

A Szentatya beszédében megköszönte a mély szavakat. Mondanivalójának lényege az volt, hogy építsük a

hidat, zsidók és keresztények testvéri szeretetben élhessenek. Radnóti Miklósról beszélt, akiről tudjuk, zsidó származása miatt hurcolták el, ám ő volt az, aki katolizált. Érdekes hangsúlyoznunk, hogy a zsidók és keresztények kapcsolata sohasem volt olyan erős és viágzó, mint manapság. Az utóbbi 12 évben számtalan zsinagóga újult meg, s a zsidóság is olyan bőséges támogatásban részesült, mint a keresztények. Izraellel való kapcsolatunk sem volt még ilyen erős soha.

Ezután a Szentatya pápamobilba ült, a menet során integetett az embereknek, de arra is szakított időt, hogy két csecsemőt a karjába vegyen és homlokra csókoljon. Nem közölte előre az útvonalát, ennek ellenére az Andrassy út megtelt ünneplő, éljenző emberekkel, a tömeg ovációval üdvözölte őt végig az úton, bár az ellen-drukkerek azt jósolták, ez senkit sem fog érdekelni, lézengeni fognak az emberek. A fanyalgókra jócskán rácafolt a hatalmas tömeg, ahogy az előző napi körmeneten is százezrek vettek részt, de a kísérő programokon is. A Szent István bazilika szentségimádására nem fértek be az emberek, ezrek álltak az épület körül. A kongresszus egyik hozadékának tartják, hogy a szentségimádást újra felfedezhették.

A külföldiek szerint a helyszín, a Hősök tere és annak környéke, szépségében a Szent Péter térrel vetekszik. Önkéntesek százai segítették az embereket eligazítani, igaz, sokat kellett sorba állni, de megérte. Akadt, aki azt mondta, ez felért egy zarándokúttal. Végül minden érdeklődő bejutott, mire kezdődött a szentmise.

Az időjárás is kegyes volt, mindenki megtalálta a kijelölt szektorát, és kezdődött a szentmise. Felemelő érzés volt hallgatni a gyönyörű kóruszenét és velük énekelni. Érezni lehetett a város szívét, lüktetését, mintha egész Magyarország ott lett volna együtt, békében. Aki nem volt jelen személyesen, az a tv-ben nézte, amely számtalan országba sugározta szét a világban, hogy nálunk járt a pápa, béke van és szeretet.

Már a szentmise előtt közölte, hogy mindenki pápai áldásban és teljes búcsúban részesül. A pápa miséjében ráadásul Szent István és Szent Erzsébet nevét említette, mint aki teljes mértékben tudja történelmünknek és szentjeinknek. Nagy taps fogadta, ami többször is kitört mise közben. A kongresszus legyen kiindulópontja Jézus követésének – mondta Ferenc pápa. Reméljük, így lesz.

A tömeg, több mint 75 ezer ember békésen tudott áldozni, ami minden szentmise része a katolikusoknál és

az ortodoxoknál. Csak a fehér zászlót kellett figyelni és a fehér ruhába öltözött segítők, papokat, és mindenki megkapta Jézus testét, a szent Eucharishtiában.

Ennek a kongresszusnak nagy jelentősége, hogy Kelet és Nyugat egységét készítette elő. Miután az Eucharishtiában a római, görög, ortodox, keleti és nyugati keresztények is részesei voltak az eseménynek, közelebb is kerültek egymáshoz. Belfentések szerint nem jár messze a keleti és a nyugati keresztények egysége, mert ez a kongresszus jó alkalmat adott a kölcsönös konzultációra, így Magyarország lehet a híd közöttük. Nagy számban vettek részt keleti és nyugati püspökök, itt volt Bartholomaiosz nem katolikus konstantinápolyi pátriárka, de a Moszkvai Patriarchatus képviselője, Hilarion metropolita is, mert hitbéli közösség van, habár az egyházak között még nem teljes az összhang, de a változás előrevetíthető.

Kodály országa vagyunk. Büszkék lehetünk kórusainkra, akik végig csodálatosan énekeltek a nyitórendezvényen, a körmeneten, és a pápai záró szentmise alatt. Az áldozás utáni Himnusz és a Boldogasszony anyánk imádságot pedig sokan könnyek között énekelték, mert megható és felemelő volt ennyi ember között énekelni.

A felvezető programokat, akik a beléptetésekre vártak nem hallhatták, de utólag is szép volt a tv-ben látni. Pindroch Csaba szép beszéde, a pápai himnusz énekeiseinek, Tóth Gabinak, Dánielfy Gergőnek dalai színesítették az eseményt, köszönet nekik, hogy vállalták a kongresszus védnökeinek korántsem könnyű szerepét.

A pápa mindvégig kedves volt, örült, hogy itt lehet. Végül magyarul mondta: Isten, áldd meg a magyart!

Úgy legyen! Ámen.

Pók Katalin

A nyírmártonfalvai Mária-imahelyen

Avolt birtokosai között történelmi neveket tudó Nyírmártonfalva napjainkban egyre inkább ismertté válik arról, hogy egy „királynő lakhelye” is. Ez a királynő a lourdes-i barlang csendjében karjait áldásra táró-hívó Szűz Mária.

Bár már októbert írt a naptár, de szinte nyárian meleg volt az idő. A barlang előtt hívek sokasága gyűlt össze az ünnepi szentmisére, amelyet négy pap celebrált. A szentmise szónoka Eiben Tamás atya volt. A szentmise előtt Grega Csaba, zeneakadémiai hallgató (a táj szülötte) adott elő egy Agnus Deit és két Ave Mariát (zeneszerzők: Wolf Péter, César Franck), így hangolva rá lelkünket a szent liturgiára.

Tamás atya prédikációjában kifejtette, hogy a mai emberek többsége „kettétört spiritualitással él”, mert nem tudja, vagy nem akarja Krisztust követni, nem viszonzza az Ő szeretetét, nincs meg benne Szűz Mária alázata. Ha imádkozik is, inkább csak magára akarja felhívni Isten figyelmét: „vegyél észre, Uram, s teljesítsd kéréseimet!” Holott Szűzanyánktól éppen az alázatot, az „Uram, legyen meg a Te akaratod”-at kellene megtanulnunk. Isten azt várja tőlünk, hogy szentek legyünk. Ez nem azt jelenti, hogy haljunk valamennyien mártírhalált. Gondoljunk Szent Péter első levelére, amikor ezeket írja: „Ezért legyetek lélekben készségesek, legyetek józanok, mindenestől reméljetez abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor kaptok (...) Mint ahogy szent, aki meghívott benneteket, legyetek ti is szentek bármilyen körülmények között; mert meg van írva. »Szentek legyetek, amint én is szent vagyok«” (1 Pt 1, 13, 15-16).

A Magyarok Nagyasszonya ünnepének közelében lévén a szentbeszéd arra is emlékeztetett, hogy nemcsak

egyéniileg, hanem mint nemzet is felelősséget kell vállalnunk minden cselekedetünkért.

A szentmise után Éva asszony köszönetet mondott a szent liturgia végzőinek, majd megköszönte a hívek jelenlétét, és mindenki kapott egy kedves emléket. Utána szerény agapé mellett még elbeszélgettünk kissé, majd kegyelemmel gazdagodva ki-kí hazatért otthonába.

Bérces Mária Klára

Hitéleti statisztikánk

2021. szeptember 1-től november 28-ig

Keresztelés	38 fő
Házasságkötés	18 pár
Temetés	26 fő

Lapzárta!

Következő számunk 2022. március 2-án, Hamvazószerdán jelenik meg. Kérjük, hogy a megjelentetni kívánt cikkeket 2022. február 7-ig küldjék el az impresszumban megadott e-mail címek egyikére, vagy személyesen adják le a plébánián. A beküldött cikkek végén szerepeljen az írás szerzője. A mellékelt képeket mindig külön fájlban kérjük, nem a szövegbe ágyazva!

Könyvajánló

Az Ős-Kép Kiadó jóvoltából megjelent a legendás Klinda Pál-féle teljes hagyományos latin-magyar misszálé 1932-es változatának hasonló kiadása. A könyv érdekessége és egyedülálló erénye, hogy nem csupán retrospektív jellegű, hanem naprakésszé tett kiadványról van szó: az 1962-es Missale Romanum és az 1964-es magyar proprium alapján készült függelék-

kel, sőt a középkori magyar liturgikus hagyomány egyes elemeivel és az újonnan engedélyezett, választható prefációkkal kiegészítve. Az ára a körülményekhez és a tekintélyes terjedelemhez képest baráti: 7900 Ft. Megrendelni közvetlenül az Ős-Kép Kiadótól lehet. <https://oskeпкиado.hu/>

Dr. Alácsi Ervin János atya

Reklám (pro és kontra)

A média világa, legyen bár rádióban, tévében, internetes felületen megjelenő, kevés kivételtől eltekintve, harsogó világ. Mint a csínytevő gyerekek, akik túl akarják kiabálni társaikat, sok cég, vállalkozás stb. hangos szóval reklámozza „cikkeit”. Ebbe a sorba léptek be, sajnos, a gyógyszergyártó cégek, sőt több kultúrintézmény is, nem is beszélve a politikáról.

Igaz, úgymond „felsőbb rendeletre”, a televízióadások például figyelmeztetnek: 12 éven aluliaknak nem ajánlott. De vajon nem „a ló másik oldalára esés”-e ez? Hiszen a szülők legtöbbszörének nincs lehetősége ellenőrizni, hogy 12 éven aluli gyermeke nézi-e vagy sem és mikor, az ilyen reklámokat. (Vagy éppen a tiltás készteti, hogy csak azért is nézze!)

És az idősebb gyerekek, s persze akár maga a szülő, biztos, hogy elég „érett” egyes reklámok üzenetének megértéséhez? És ha az „érett ember” pont a reklámból akar valamiről tájékozódni, de a hitelesen tájékoztató reklámot maga is kénytelen mellőzni, ha gyermekének tiltja ezt, mi tévő legyen? Tudom, nehéz kérdés ez. Nem tudok és nem is akarnék tanácsot adni...

Csak egy megjegyzés még: a harsogó reklámok egyre többször, (egy-két mondat erejéig), a jó indulatú emberek pozitív érzelmeit célozzák meg, hogy céljuknak megnyerjék őket, aztán a következő mondatokban megy tovább a szokásos megnyerési kísérlet. Végül aztán célba érnek. Az adott „árut” vagy gondolatot (!) sikerül eladniuk. Olykor még nekem is...

Bérces Mária Klára

Gondolatok az „okos” szó használatáról

Az „okos” szó nyelvtanilag jelző, mivel a „milyen?” kérdésre ad választ. Amikor az „okos telefon” jelzős szerkezetet hallottam, még el tudtam fogadni, mivel az okos telefon ténylegesen többet tud, mint a korábbi telefonok. De amikor a Hajdú-Bihari Napló egyik számában azt olvastam, hogy „okos tanterem”, ezen már egy kicsit elcsodálkoztam, hiszen egy tanterem mitől lenne okos. Okos lehet benne elsősorban a tanár, másodsorban a diákok. A terem lehet jól felszerelt, tiszta, rendes, a mai körülményeknek megfelelően technikailag jól ellátott, de okos, az nem. Ami aztán tényleg felháborított, az ugyancsak a Hajdú-

Bihari Napló egyik cikkének címe volt: „Okos cipő”. Ez már „kiverte nálam a biztosítékot”. Mitől lehetne egy cipő okos? Okos lehet a pék, ha jól végezte a munkáját, a cipő pedig lehet jól megsült, kíváncsú, ropogós, ízletes, szép formájú. De hogy okos lenne, azt kétkeltem.

Ezért úgy vélem, át kellene gondolnunk a jelzők megfelelő használatát, mielőtt a szép magyar nyelvünket ilyen felelőtlenül használt jelzők divatos alkalmazásával elrontanánk.

Csicsovszkiné dr. Szilassy Emília

Mariazelli zarándoklat

Egy kis Balaton-felvidéki faluban, a Veszprém megyei Hidegkúton születtem. Vallásos családban nőttem fel. Édesanyám rendszeresen részt vett a keresztúti ájtatosságokon és a májusi fagyosszenteket megelőző keresztjáráson. Mindig megtartottuk a vasárnapot és a kiemelkedő egyházi ünnepeket, amelyek felemelő érzésekkel töltöttek el bennünket. A szentgyónás előtt először egymástól kértünk bocsánatot, hogy utána a gyóntatószékben kapjunk feloldozást. Talán e kitárulkozás után elmondhatom, hogy 1942-től, első elemista koromtól hatodik-hetedik osztályos koromig rendszeresen ministráltam. A háború vége felé Póspálbános úr mellett segítettem a hősi halált halt katonákat eltemetni, és csak azután mentem menekülő szüleim és testvéreim után arra a helyre, ahol átértük a háború végét.

Régi nagy vágyam volt Mariazellbe zarándokolni. Édesanyám veszprémfajsi nagynénjei mind jártak a világszerte ismert Mária-búcsújáróhelyen, ahol testvéreim, illetve a rokonság egy része is megfordult. Nagyon nagy öröm volt számomra, amikor ez év augusztusában lehetőségünk nyílt eljutni lányom családjával

(akik tovább utaztak Németországba) és feleségemmel Mariazellbe. Ebben segítségünkre volt Zoltán atya.

Az egyes autópályán viszonylag hamar elértünk Debrecenből Hegyeshalomig, illetve a Nickelsdorf-i (miklóshalmi) határállomásig. Vasárnap délelőtt lévén, azt hitük, gyorsan átjutunk a határon, mégis 45 percig tartott, mire osztrák földre léptünk. (Délután bizonyára még hosszabb volt a várakozás ideje.) Az A2-es autópályán mentünk Graz felé, Burgenlandon keresztül, szinte párhuzamosan a magyar határral. Graz előtt tértünk rá a mariazelli útra, amely nagy szerpentinjeivel gyönyörű hegyvidéken keresztül vezetett célunkhoz, ahova délután két óra felé meg is érkeztünk.

Mariazellben a grazi iskolanővérek Marienheim nevű otthonában nyertünk elhelyezést nagyon kényelmes körülmények között. A városka körülbelül 4-5 ezer lakosú, gyönyörű fekvéssel, különleges panorámával. Marienheim a városközpontban van, alig néhány percnyire a kegytemplomtól, ablakunkból közvetlen rálátás nyílt a tetejére és tornyaira. A harangokat szinte az ablakunk mellől hallottuk, és mindig lélekemelő volt, ahányszor megszólaltak. A városkát csodálatos hegyek veszik kö-

rül. A reggeli ébredéskor mindig teljes felhőködben úsznak. Aztán először a napsütötte csúcok bontakoznak ki, majd egy szalagszerű ködpárna következik, alatta gyönyörű erdős szalaggal, míg végül a szalagszerű ködpára is felszívódik, eltűnik, és megjelenik a megragadóan szép hegyvonulat. A közelben sípálya is működik.

Az egész vendégházát négy-öt ferences nővér látja el. Mindenütt tisztaság és rend uralkodik. A nővérek rendkívül szorgalmasak, rendszeretők, fegyelmezettek, mint – véleményem szerint – minden szerzetes. A szó legnemesebb értelmében szolgálatkészek. Reggel fél 5-kor zsolozsmával kezdenek és este 20:30 után ugyancsak zsolozsmával fejezik be a napot. Elfoglaltságukra és szoros munkarendjükre tekintettel a bazilika szertartásaira is csak felváltva tudnak elmenni. A szállás reggelivel egészül ki. A nővérek zsebkendőnyi helyen, egy hatalmas vérbükk (*Fagus sylvatica* var. *atropurea*) alatt csodálatos, teraszos műveléssel miniatűr konyhakertet és fűszernövény gyűjteményt ápolnak. Ottlétünk ezen a szakrális helyen teljes felüdülést és lelki megújulást jelentett.

Megérkezésünk napján délelőtt a kegytemplomban a misét a roma zárandoklatért tartották, amely délutánra befejeződött. Az esti litánia mindennap fél 6-kor kezdődik, ezt követi a fél 7-es szentmise. Augusztus 8-án a szentmisét – meglepően jó osztrák akcentussal – egy botswanai (afrikai) atya tartotta, aki jelenleg Rómában van tanulmányúton. Mise után a kántorral beszélgettünk, és kérdeztük, hogy holnap mikor látogathatnánk meg Mindszenty József kardinális, volt hercegprímás egykori sírhelyét. (Mindszenty bíboros a veszprémi egyházmegyében is volt püspök 1944-ben.)

Kiderült, hogy ő is magyar, szombathelyi. Felkerestük a kápolnát, ahol a néhai, sok mártíromságot szenvedett hercegprímás nyughelye volt. Mindennap elmentünk a litániára és utána részt vettünk a szentmisén. Ottlétünk alatt naponta imádkoztunk az egyházért, a bíborosért, a hazáért, felidézve jelmondatát: „*Devictus vincit*” (legyőzötve győz). Utolsó esténken a szentmisét az egyházközség plébánosa tartotta csodálatos szentbeszéddel és lebilincselő orgánummal.

Csütörtökön utaztunk vissza Sankt Sebastian vasútállomástól Sankt Pöltenig, majd az Euro-Cityvel Bécsen át Győrig, majd autóbusszal szülőfalumig. 15-én itt, szülőfalum templomában, ahol megkereszteltek és béráltak, köszönthettük a Nagyboldogasszonyt mennybevitale ünnepén. Barokk templomunkat az egri egyházmegye kegyura, Eszterházy Károly egri püspök építtette az 1800-as években (mint ahogyan a kettős tornyú nagytemplomot is Pápán, a főtéren).

Elmondhatom, hogy az év második fele, a corona-vírusjárvány enyhülésével, az én életemben is ünnepéssel volt tele. Vasdiplomát kaptam, feleségemmel megajándékoztuk egymást egy zamárdi ünnepléssel, majd tihanyi pihenéssel. Újból megcsodálhattuk a gyönyörű bencés apátsági templomot. Itt jó érzés volt viszontlátnunk a Mariazell-i Mária oltárt másolatban.

Ennyi lélekemelő élmény után hadd köszöntsem tisztelettel a debreceni Szent Anna Főplébánia minden hívőjét és a zárandokutunkról szóló megemlékezés olvasóit, Isten dicsőségére.

Dr. Schalbert József
vasdiplomás mérnök-tanár

Effata! Nyílj meg!

Jézus nyilvános működésével elérkezett az Isten Országá, mert a csodái nyomán sánták járnak, némák nyelve, vakok szemei, süketek fülei megnyílnak. A bibliai igazságot az élet igazolja: amit Isten kinyit, senki nem zárhatja be, és amit bezár, senki nem nyithatja ki.

A próféták látó emberek voltak, nemcsak a jövőt, a veszedelmet látták, hanem a nép, a király álnokságát is. Lényeges az életben látni, hallani, beszélni. Ezekre a képességekre nemcsak saját erőnkől kell törekedni, valóssá alakítani, hanem kérni a Bölcsesség Lelkét is a homály megszüntetéséhez, az érzéketlenség elűzéséhez és a szótlán félelem kiirtásához.

Kérni az Urat: nyisd meg szememet jelenléted meglatásához. Nemcsak nézni kell, hanem látni is. Meglát

a nagy mozgató Erőt, amely rejtőzve is irányítja a létet. Ha nyitva a szemünk, akkor látjuk meg a jóság forrását, arcának mosolyát, mely éltet és megérlel az örök életre. Segítség kell, hogy meglássuk a szűk utat, a haza vezető utat. Együttérezni kell ahhoz, hogy meglássuk a könnycseppben a fájdalmat, a néma szomorúságban a rászorultságot. Nemcsak tapasztalat, hanem bölcsesség is kell meglátni az idők jeleit, amely véget vet a várakozásnak és aktivizál bennünket. Nyisd meg, Uram, szememet, hogy meglássam a maradandó sziklát, mert „a víz szalad, a kő marad”. Mindenki számára szükséges, hogy meglássa, mi a lényeges, a hasznos és az értékes. Emberismeretre vall meglátni a hízegő szemében a képmutatást, csábítást, hiábavalóságot. Minden körülményben fontos meglátni a jó irányát, amely átvezet a

Köszönőima

– Köszönöm, Atyám, az életet, a szép hitet, amivel megajándékoztad életem.

– Köszönöm, hogy Szentlelked erejét kiárasztottad Szüleimre és Nanókámra, hogy úgy neveltek, hogy tiszta – őszinte – igaz szívvel imádjam a Teremtőt.

– Köszönöm, hogy lángot gyújtottál szívemben, hogy rátaláljak az Út, az Igazság és az Élet forrására.

– Köszönöm, hogy megtanítottál imádkozni, hogy fohászként mondjam ki Neved.

– Köszönöm, ha az élet harcában velem vagy s erőt adsz.

– Köszönöm, hogy megbocsátod emberi gyarlóságaimat és bűneimet.

Uram, áldott legyen érte szent neved!

Ámen.

A Szent Anna templomban béke, csend.

Égnek a gyertyák. Hajnali mise.

Meghatóan szép. „Deo gloria...”

Az emberszívek végtelen hite.

Antalfy Katinka

Halottak napjára

„Esendő ember – az vagyok. / Naponta újra, s újra kezdem. / Mert nem tudom a holnapot, / az órát, percet...” (Antalfy István)

Ha elmegy közülünk valaki, kapunk egy angyalt! Sajnos, minden ember életében eljön az a pillanat, amikor elveszíti azt, aki számára a legdrágább. Először a nagyszülőt, majd a szüleit, s végül a testvért. A gyász és a veszteség olyan esemény, amelyet nem könnyű megemészteni. A fájdalom nem tűnik el máról holnapra, a fájdalom nagyságának arányában fog idővel enyhülni. Csak a kis veszteségek gyógyulnak be gyorsan.

De nem lesz olyan nagy küzdelem az élet, ha ráébredünk arra, hogy nem egyedül kell végigcsinálnunk, mert mindig ott lesz mellettünk a mennyei család a nehézségek és a fájdalom idején. Hiszen szívünk-lelkünk templomában ők örökre ott vannak, ott lesznek, mert a szeretet kezdet és vég nélküli, mindvégig örök.

Antalfy Katinka

túlsó partra, hiszen az örök élet boldogsága is ez: látni Őt színről-színre.

Kérni és munkálkodni kell: nyisd meg, Uram, fülemet, hogy meghalljam szavadat! Az Úr megnyitotta fülemet, vallja Izaiás próféta. Ez azt jelenti: meghallani azokat, akik a mélységből kiáltanak; meghallani az üldözöttek jajkiáltását, az igazságtalanságot, a szenvedők elhagyatottságát. A szeretet jele: meghallani a magányosok csendes sóhajtozását; meghallani a kérést, mert egyedül nem boldogul. Jobb nem meghallani a sértést, hiszen a szeretet a sértést nem tartja számon. Ne legyek süket, ha hívnak a jóra! Ne kíváncsiskodjam fölöslegesen, hiszen jobb, ha nem tudunk a botrányról! Szomorú és fájdalmas, hogy a mai világ milyen lármás hangot ad a bűnnek, a hamis és értelmetlen dolgoknak.

Vigasztaló, bátorító, ha hallom jelenléted suhogását, amint Illés próféta is felismert Téged az enyhe szellő suttogásában.

Nyisd meg, Uram, ajkamat szent neved dicséretére! Segíts Uram, hogy tudjak szólni az Igazság mellett, azok ügye mellett, akik nem képesek erre! Segíts Uram, hogy ne csak beszéljek, hanem őszinte legyen hitvallásom! Segíts Uram, hogy tudjak hallgatni, másokat meghallgatni! Segíts Uram, hogy ne ítéljek, ne vádaskodjam, hanem lássam: gyarlóbb vagyok bárkinél! Szavam legyen csendes, áldás, igen és megbocsátás. Tudjam sokakkal zengeni: úgy legyen!

Orosz Lőrinc, ny. plébános

Karácsonyi emlékkép

Advent ünnepének közeledtével kis magányomban még mindig a fejemben – mint táncoló hópihék – kavarnak a régi, kedves, szebbnél szebb emlékek. Kicsike hajtás koromtól kezdve, bim-bóba szökkenő, majd virággá nyíló koromig terjedően.

Amikor még három generáció összelelkezve ünnepelt, bizony most is könnycseppet csal a szemembe. Vannak, akik azt mondják: „előre kell nézni, nem vissza.” Mindnyájan visszanézünk valamilyen formában. A szülő is, amikor gyermekének elmeséli saját gyerekorának csodás, megható élményeit, és a gyermek tárt szájjal, csillogó szemeivel hallgatja.

Nem vagyunk fából, tehát emlékezünk. Vannak érzéseink, és gondolatban felidézzük azt a sok-sok szépséget, amely születésünktől fogva körülvengett bennünket. Az emlékek megmásíthatatlanul – mint örökség – az én szívemben s lelkemben élnek és tündökölnek tovább mindörökké.

*Karácsony! Töltsd el a szívünket
kegyelemmel és szeretettel,
ragyogj be minden kicsi házba,
hogy legyen boldog minden ember!*

Antalfy Katinka

Magyar Passió az elégtétel és irgalom filmje

A Magyar Passió premier előtti bemutatója volt Debrecenben Eperjes Károly rendező és főszereplő részvételével. A terem zsúfolásig megtelt főként katolikus püspökökkel, papokkal, szerzetesekkel, apácákkal és hívekkel. Nehezen lehetett rá jegyet szerezni, mert megelőzte a híre, de nagy vonzerőt gyakorolt Eperjes jelenléte és a vele történő személyes beszélgetés a film után. Volt már Budapesten bemutató, amit katolikus méltóságok és újságírók néztek meg. Egy leújtó kritika már megjelent róla, az újságírók pedig azt mondták, „propagandával nem foglalkozunk” – mesélte a színész-rendező. Felmerül a kérdés, hogy egy Jézusról és földi papjainak meghurcolásáról szóló film miként lehet propaganda? A film sokkal többről szól, mint a meghurcolásokról, mint a katolikus szerzetesrendek feloszlataásáról, minden embernek szóló keresztény üzenete van, így nem véletlen, hogy a köztudottan lángható hitű Eperjesnek többen azt mondták „ez a te filmed, csináld te”, „így rám maradt” – mondta a színész-rendező.

Eredetileg Várnai Péter címzetes prépost színdarabja, aminek megrendezésére Eperjes több színészt és rendezőt kért, de mindenki ugyanazt gondolta, hogy ezt neki kell megcsinálni. Nem tévedtek. Végre készült egy „elégtétel” film, ahogy ezt egy hozzászóló néző mondta. A keresztényüldözésről egyáltalán nem készült még eddig film, a történelemtanítás is hiányos

ezen a téren. Bacsó Péternek készültek eddig filmjei erről a kommunista időszakról, a kitelepítésről a *Te rongyos élet* vagy az ikonikus *A tanú* című kitűnő filmje, ám ezek szatírák, nevetünk, mosolygunk rajta, holott sírni kellene. Ezért is hiánypótló ez a film, ráadásul a Terror Háza eredeti vallató szobájával, ahol a film jelenetei játszódnak, Leopold ferences rendházi vezető megkínzásának színhelyével. A film említi Mindszenty bíboros kálváriáját is, akivel szer hatása alatt aláírtak egy koholt vádakról szóló tanúvallomást. Ám a bíboros latinul odaírta, hogy kényszer hatására teszi, amit persze a kínzói nem értettek.

A film tehát az 1950-es évek szocialista rémuralmában játszódik, a szerzetesrendek feloszlataásáról, kitelepítéséről, a szerzetesek földönfutóvá tételéről és megkínzásáról. A film inkább dokumentum jellegű, a szörnyű keresztényüldözésről ad hírt, de érinti az apácák megkínzását, sokszor a megbecstelenítéseket, megjelenik Trianon fájdalma, de a feketevágás, éjjeli elhurcolások árván maradt gyermekkel. A pribékeket az arany érdekli, az egyházi kincs, ami nem más, mint a szent kegytárgyak. Pedig az Oltáriszentség illetéktelen kezekbe nem kerülhet, a pap is stórával fogja meg, amit láthattunk is a filmben. Ugyanis Isten szentsége van benne, ahogy a zsidóknál a Szövetség ládájában. (Emmerick A. K.)

A történet akörül forog, hogyan tudják a kegytár-

gyak ügyében vallomásra kényszeríteni Leopold atyát, akit Eperjes alakít. Ő azonban nem törik meg, ettől fordulatot vesz a film, ami egyébként végig sodró erejű a feszültség végig fenntartott, és van egy íve. A végkifejlet meglepő, és itt található a fő mondanivaló: a szeretet, a megbocsátás és irgalom, üdvözülés.

Eközben olyan értékes képeket látunk, mint az elzabrált *Ecce homo*, a végén pedig az Üdvözültek hatalmas méretű festménye, és itt van, a feloldozás ebben kulminál a film. Kezdetben egy lírai gyönyörű tájjal és idilli képpel indul, amikor még béke van, majd mikor megkezdődik az üldözés, slaggal, (ma vízágyúnak mondanánk) a hívek szétkergetésének kísérlete. A cél az volt, hogy a 30 éves Trianon ünnepség tiszteletére adott szentmisét szétverjék vízzel, eláztassák a virágokból kirakott képet, elkeressék a papokat és így szétszéled a nép. Csakhogy hőiesen állták a vizet, mindenki a helyén maradt. A feljegyzések szerint ezt egyes helyeken fekáliával, állati trágyával végezték, mert ettől tényleg szétszéledt a misét hallgató tömeg – számolt be róla a színész. Eperjes Károly nem akart ilyen drasztikus képeket, ahogy a kínzásokat sem mutatta szörnyű valóságában, ahogy azok zajlottak, és a pribékek, az ÁVO-sok durva beszédét sem hallhattuk igazából. Szerencsére. Egy keresztény ember ugyanis nem néz szörnyűségeket, horrort, vagy ehhez hasonlót és tartózkodik a csúnya beszédétől. Ez a megoldás Eperjes Károly igaz vallásosságáról szól. Elmondta, hogy kíváncsi volt, vajon Mel Gibson véres *Passiója* után lehet-e szelídebb megoldás, és milyen hatást vált ki. Megjegyezzük, a Mel Gibson film Jézus véres kereszthaláláról szólt, ami Emmerick Anna Katalin stigmatizált katolikus apáca filmszerűen leírt látomásai alapján készült, ami megegyezik a valósággal. Ennek is van létjogosultsága.

Eperjes filmjében Leopold atya is magára veszi Jézus szenvedését, elviseli a kínzásokat, és végül egy deszkához odaszegelik a kezét, mint Jézusnak. Halálát annak a szernek a túlادagolása okozza, amit Mindenszenteknek is adtak. Ezt a végső halálba vezetést már nem Keller főhadnagy végzi. Ő ugyanis hiába próbálkozik Leopold atya megtörésével: a válogatott kínzásokkal, az éjjel nappal kivilágított cellával, hogy aludni se tudjon, Leopold atya nem törik meg. Ez volt a módszer az Andrássy út 60-ban, az ÁVO székhelyen, amit a Terror Háza modellez.

Sőt Leopold atya azt mondja neki, szeretlek. Még nagyobbat üt, és akkor is azt mondja: szeretlek. Ettől az ÁVO-s tiszt törik meg, akiről kiderül, hogy Leopold atya régi tanítványa. Ő egy végletekig igazságkereső

ember, aki csalódik a szerzetesrendben, mert valaki méltatlanul viselkedett, „vizet prédikálnak és bort isznak” – mondja róluk, és ellenük fordul. Hisz a szocialista eszmékben, és sajátjait is feljeleníti benzinlopásuk miatt. Végül látva ezt a hithez való ragaszkodást, látva a szeretetet, sírva kér bocsánatot az atyától. Megmenti a szent kegytárgyakat is, a szerzetesrend házvezetőnőjét és a vele lévő kislányt is. Aztán lelövik és meghal, de halála előtt a már halott Leopold atya szelleme megáldoztatja. Utoljára hangzik el, hogy Corpus Christi és az Amen. Így végül ő is üdvözl, ezt sugallja a befejező kép, az Üdvözültek. Ez pedig a végső mondanivalója a filmnek, hogy a bűnös bocsánatkérése esetén irgalomban részesül. Nem véletlenül lesz a film címe a nemzetközi filmvilágban a „Mercy”, az Irgalom.

Eperjes említi is a beszélgetésben Kerényi Lajos piarista szerzetest, aki a kommunista vérbíró meggyónatja és feloldozza halálos ágyán. Velünk élő történelem.

Köszönjük a dokumentarista feltárást és az Irgalom végső üzenetét!

Pók Katalin

Elérzékenyülésünk napja

Mindenszentek havának lassan a végéhez érke-zünk. Mindenszentek az összes üdvözült közös ünnepe. E nap délutánján, estéjén családok – kicsinyek, nagyok és azok is, akiknek az életútja már egyre keskenyebb –, temetői zárandoklatra indulnak elhunyt szeretteik sírjaihoz. Ilyenkor mi, emberek a szeretet lángját s melegét a szívünkben hordozva, lélekben elcsendesedve, belső békében kelünk útra. Kezünkben a kegyelet jelképeivel: a virággal és az örök világosságot jelképező gyertyákkal, mécsesekkel. Zárandokutunkon megérint bennünket a fájdalmak keresztjének súlya, de ugyanakkor felcsillan az örök világosság fényességének reménye.

Érzelmek területén megérkezünk november másodikához, halottak napjához. Ez a nap a tisztítóúton szenvedő lelkek emléknapja.

Elhunytak, szeretett elhunytjaink, nyugodjatok békében, az örök világosság fényeskedjék mindnyájatoknak mindörökké!

Antalfy Katinka

A Lélek működése

SZUBJEKTÍVEN AZ EUCHARISZTIKUS VILÁKGONGRESSZUSRÓL ÉS ANNAK HATÁSÁRÓL

Félelmem, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (Eucharisztikus Világkongresszus) rendezésében, kivitelezésében versenyezni akar majd a világi rendezvényekkel (harsogó hang- és fényhatások, „bedolgozott tapsviharak” stb.-re gondolok), elvonva így a figyelmet magáról a lényegről: az Oltáriszentségben jelenlévő és a szentmisében életével, halálával és dicső feltámadásával „elénk álló” Krisztusról, – félelmem, mondhatom, a Kongresszus lefolyása és közvetítése során teljesen alaptalannak bizonyult.

Noha magam csak a képernyőn keresztül követhetem az eseményeket, bátran mondhatom, hogy a magasztos témához illő méltóságteljes volt mind a rendezés, mind a közvetítés, bármelyik helyszínről lett legyen is szó. Köszönet érte mindazoknak, akik akár a legkisebb részt vállalták is a szervezésben/rendezésben, közvetítésben.

Ha valamit mégis ki szeretnék emelni, az a közvetítésekkel kapcsolatos. Magukkal ragadók voltak például a Duna Televízió (de más adóknál is) a riporterek lényegre törő kérdései és a riportalanyok magas színvonalú teológiai, egyháztörténeti stb. felkészültségről tanúskodó válaszai, s hogy mindig a nap leglényegesebb ese-

ményeire irányították a figyelmet. Így értesülhettünk a képernyőn keresztül a kongresszus minden fontos hitéleti-, de kultúr- és akár sport-rendezvényéről is.

Bennem is megerősödött egyházunk tanítása az Eucharisztia fontosságáról katolikus keresztény életünkben. Ezután még nagyobb meggyőződéssel kérem a Jóistentől, hogy a Kongresszus után tényleg valóra váljék, amiért előtte fohászkodtunk, hogy „*az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívó közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon.*”

Ennek a megújulásnak néhány jelét már látni is vélem. Például egy mosolyban – egy eddig mindig mogorva arcon; egy bocsánatkérésben – egy eddig haragvótól; egy segítségnyújtásban – egy eddig közömböstől; egy imádkozásra való hajlandóságban – egy magát eddig hitetlennek mondótól; egy hitről beszélőben – aki eddig „rejtegette” vallásos voltát.

A Lélek, a Szentlélek működik, amint Jézus Nikodémusnak mondja: „*A szél ott fúj, ahol akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hova megy. Így van vele mindenki, aki a Lélekből született*” (Jn 3, 8).

Bérces Mária Klára

A messiási korszakról

A MEGVÁLTÁS LÁTHATÓ ÉS BENSŐ FOLYAMATAIRÓL

A Biblia a messiási kor ígéreteit meglevenedést és mozgalmasságot sugárzó képekkel fejezi ki: „*Akkor megnyílik a vakok szeme, s a süketek füle hallani fog. Ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas, és a némák nyelve ujjongva ujjong*” (Iz 35, 5-6a).

A teremtésben is látható változások mennek végbe: „*Mert vizek fakadnak a pusztában, folyóvizek a sivatagban. A száraz vidék tóvá változik, a szomjas föld vizek forrásává*” (Iz 35, 6-7). A teremtés eddig némának elkönyvelt elemei ujjonganak az Úr dicsőségének láttán: „*Örüljön a puszta és a kiaszott vidék, ujjongjon a sivatag és viruljon! Virulva viruljon, mint a lilium, és örömeiben ujjongva daloljon!*” (Iz 35, 1-2).

Az efféle változások bekövetkezését szívesen elkönyvelik úgy, mint orientalista túlzások. A zsidó vallási várakozás nézőpontjából rámutatnak arra, hogy a Mes-

siás még nem jöhetett el, mert még nem teljesültek a messiási szövegekben található ígérek, ahogyan ezt igazolni véli egy pillantás a történelembe és jelenkorunkba.

Gershom Scholem (1889–1982) zsidó filozófus rámutatott arra, hogy a zsidóság mindig ragaszkodott ahhoz, hogy a megváltás olyan folyamat, amely „*a láthatóság világában megy végbe, és nem gondolható el a láthatóságban végbemenő jelenségek nélkül*”. Ezzel szemben a kereszténység olyan folyamatként fogta fel, amely az ember lelkében, mindenki benső világában történik, és egy benső átalakulást fogantat, amelynek nincs külső megfelelője a világban.

A Szent Márk evangélista szerinti elbeszélés egy dadogó süket meggyógyításáról világos utalást tartalmaz Iz 35,5-re: „*... a süketek füle hallani fog (...) és a némák*

nyelve örvendezve ujjong”. A gyógyítás tanúinak helyeslése: „a süketeket hallókká teszi, a némákat pedig beszélőkké”. Ezzel végbement egy külsőleg is megállapítható változás. Figyelmünket azonban nem kerülheti el, hogy maga a gyógyítás nem a tömegben történik, mert „Jézus félrevonta őt a tömegből”: ezzel meghitt, bizalomkeltő személyességet biztosított számára. A gyógyulást hozó érintkezés az istenivel egy olyan folyamat, amely rejtekben megy végbe, hatásai azonban láthatóak a külső környezetben is.

A fenti bibliai szövegek szerzői tudatában voltak a benső és a külső világ összefüggésének. Az ember környezetének pusztításában tükröződik a lelkek elsivatosodása. Az Istennel és az emberekkel való kapcsolat milyensége megjellegzi a földet. Keresztény hitünk tanúsítja, hogy az ember Isten megtestesült Igéjével való

találkozásában meggyógyul: „Azon nyomban meg is oldódott a nyelve” (Mk 7, 35). Miként a teremtő Isten mindent jónak, sőt nagyon jónak alkotott (vö. Ter 1, 31), úgy Jézus is mindent (újra) jóvá tett. Jézussal megvalósul az új teremtés: helyreáll a teremtés Istentől akart rendje; megvalósul az, amivé a teremtet világ a megváltás által lehet. Jézussal megkezdődött a végidő. Benne és cselekvésében látható Isten egész műve. Felszabadítja a teremtésben rejlő jót és üdvöset. Ennek a jóságnak a beengedése életünkbe bátorságot követel: „Mondjátok a csüggedt szívűeknek: »Bátorság! Ne féljete! Nézzétek, eljön Istenetek, eljön, hogy bosszút álljon és megfizessen. Maga az Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek«” (Iz 35, 4).

Krakomperger Zoltán

Egyházközségünk új képviselőtestülete

Baranya Csaba, Bartók Gellért, Branda Tamás, Czurkó Gergő, Dobos Mihály, Fekete Tamás, Dr. Gáti Magdolna Virág, Gere Béla, Dr. Gyarmati Gábor, Kiss Margit, Kiss Roland, Kovács László, Kucser Krisztián, Lajmán Gréta,

Madarasi József, Dr. Papp Ferenc, Dr. Pórszász Róbert, Soltész József, Szidor János, Dr. Szilágyi Bernadett, Taskó Rodrigó, Tóth Tamás, Zsengellér Tibor

A KÉPVISELŐTESTÜLET MUNKACSOPORTJAI

	Evangelizációs	Liturgikus	Hitéleti rendezvények	Karitás	Gazdasági, gondnoki
Vezetője	Dr. Gáti Magdolna Virág	Dobos Mihály	Dr. Szilágyi Bernadett	Fekete Tamás	Soltész József
Tagjai	Branda Tamás Dr. Gyarmati Gábor Dr. Papp Ferenc Kovács László Lajmán Gréta	Baranya Csaba Dr. Pórszász Róbert Szidor János Zsengellér Tibor	Kiss Margit Kiss Roland Kucser Krisztián Taskó Rodrigó	Bartók Gellért Madarasi József Taskó Rodrigó Tóth Tamás	Czurkó Gergő Gere Béla Fekete Ferenc Tóth Tamás

Az egyházközség világi elnöke: Fekete Ferenc

Jegyző: Dr. Szilágyi Bernadett

Számvizsgálók: Kiss Margit, Lajmán Gréta

Akolitusaink:

Baranya Csaba, Gere Béla, Fekete Ferenc, Ferenczi János, Kontra György, Rakonczás Nándor, Taizs Dénes és Tóth Zoltán

Hitoktatóink:

Dr. Gyarmatiné Komolai Marica, Feketéné Nagy Magdolna, Lipák Emese, Papp-Doktor Angelika, Szalontai-né Virágh Viktória és Torma M. Teréz nővér

Mikepércsen

Akolitus: Tele Gábor

Hitoktató: Solti Attila

Kántor: Tele János

Néhány ötlet az adventi idő minél gyümölcsözőbb felhasználásához

Ne legyek élő áldozata a mélységelkerülő, ezért felszínes adventi készülletnek. Akarjam tettekre váltani adventi énekeink és imáink egyént és közösséget gyógyító mondanivalóját. Ennek megvalósítása érdekében...

... az adventi időszakot használjam fel *lelkigyakorlatképpen*, amelynek során találkozásom a könyörülő Istennel el fog vezetni a találkozásra önmagammal.

... Imádkozzak és elmélkedjek adventi énekeink lélektápláló szövegének felhasználásával.

... Határozzam el, hogy – lehetőségeimhez mérten – mely hétköznapi fogok rórate-miséen részt venni.

... Törekedjek rendszeres bibliaolvasásra, és életkoromhoz illő bibliaismeret elsajátítására, hogy üdvösségem történetét minél behatóbban ismerjem meg.

... Célul tűzzem ki magamnak, hogy alapos lelkiismeretvizsgálattal készülök a karácsonyi szentgyónásra.

... A nem feltétlenül szükségesekről történő lemondással megtakarított pénzzel tegyek jót a rászorulókkal.

Ha az adventi időszak lelkületének érvényesüléséért és győzelméért síkra szállunk, akkor válhatunk az Isten utáni „vágyakozás embereivé” – Romano Guardini szavaival kifejezve.

Hitéleti programok adventben

- **December 1-től** 18-ig tartó adventi adománygyűjtésre hív a városi Karitatív Testület összefogásban az önkormányzattal, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyével, a Hajdúdorogi Főegyházmegyével és a Tiszántúli Református Egyházkerülettel. Ezzel enyhítenek a nehéz helyzetű családok és idősek nélkülözésén. Külön köszönjük, ha az adományozás során cukor- vagy gluténmentes élelmiszert is helyeznek a szeretet-tasakba, amely leadható a sekrestyében vagy a plébániairodán.
- **December 4-én** 15 órától gyermekdelután és Mikulás-műsor a 7. teremben.
- **December 11-én** az Adventi Filmes Délután keretében 15 órától megnézzük a Magyar Passió c. filmet az Apolló Mozi Kertész Mihály termében. A filmnézést pódiumbeszélgetés követi a látottakról. A belépés díjtalan. Jelentkezni lehet december 6-ig feliratkozással a sekrestyében vagy a plébániairodán, ill. elektronikus regisztrálással az alábbi linken:
<https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfqtXSSUxajV716br6MG5hSbtD7o-zOo4AU9ONN4fDNSrLwqw/viewform>
- **December 14-én** kezdjük a Szent Család-járás áhítatot az esti szentmise előtt 17.30 órától.
- **December 15-én** 17.30-kor ünnepélyes esti dicséret.
- **December 18-án** 09 órától „EGY TÁNYÉR SZERETET” mottóval fiatal vállalkozók egy csoportja fog főzni rászorulóknak és hajléktalanoknak templomunk udvarán. Ehhez süteménnyel bárki hozzájárulhat. A sütemények leadhatók a 7. teremben 11 és 12 óra között.
- **December 19-én** 19.00 órakor a Szent József Kollégium betlehemese.
- **December 21-én** 08.45-től székesegyházunk karácsonyi nagytakarítása, betlehem- és karácsonyfa-állítás Templomunk ünnepi díszítéséből minél többen vegyünk ki részünket. Mindenki segítsége – legyen az időben még oly rövid is – igen értékes!
- **December 24-én** 15.30 órakor hittanos gyermekeink karácsonyi pásztorjátékot adnak elő templomunkban. Utána 16 órakor kezdődik Urunk születésének vigíliai (előesti) szentmiséje. 17 órától 23 óráig templomunk ZÁRVA LESZ. 23 órakor nyitjuk ki a székesegyházat, és kezdjük az éjféle szentmise kezdéséig tartó énekes-zenés áhítatot.

Adventi koncertek a Szent Anna-székesegyházban

- **December 5-én** 19 órától Tabajdi Ádám orgonaművész koncertjén vehetünk részt.
- **December 11-én** 19.15 órakor kezdődik a Lautitia Kórus hangversenye. Jegyek elővételben a Szent Efrém Általános Iskolában kaphatók 2000 Ft-ért, a helyszínen 2500 Ft-ért.
- **December 12-én** a 10.00 órakor kezdődő szentmisén énekel a Maróthi György Pedagóguskórus.